

samme, som den har været til enhver tidligere Tid. — Hermed kunde jeg standse, men jeg skal endnu bemærke, at Udvalget for saa vidt man opretholder Kravet om en Nedgang i de aarlige Udgifter til Forsvarsvæsenet, er gaaet meget varmt frem, idet den øjeblikkelige Nedgang i Udgifterne kun andrager et Beløb af 40 Kr., medens den om nogen Tid kan naa, om jeg huffer ret, lidt over 900 Kr. Naar denne Barsomhed anvendes og bliver anvendt under senere Forhandlinger om Organisationsforslag vedrørende saavel Hær som Flaade, nærer jeg ikke Tvivl om, at der ikke er nogen særlig Fare ved Kravet om Nødvendigheden af at komme til en Nedgang i de aarlige Udgifter til Forsvarsvæsenet.

Trolle: Som Medlem af det Udvalg, der har været nedsat om denne Sag, finder jeg Anledning til at angive mit Standpunkt, da jeg var fraværende paa Rejse, da Betænkningen blev afgiven. Jeg skal da tillade mig at udtale, at jeg med Hensyn til Betænkningen ikke havde kunnet følge Flertallet alene af Hensyn til de Udtalelser, som der uden nogen saelig Begrundelse ere gjorte om den bydende Nødvendighed af at forsøge paa at faa vore militære Udgifter nedsatte. Mit Standpunkt vil nærmest være det, der er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), og jeg finder ikke Anledning til at udtale mig videre om Sagen, eftersom det ærede Medlem har udtalt sig saa udførligt. Idet jeg altsaa angiver, at mit Standpunkt er i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, vil jeg stemme for Vædringsforslagene, idet jeg forudsætter, at de ville blive modtagne af den højtærede Krigsminister.

Krigsministeren (Schnack): Efter den udførlige Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har gjort Rede for Vædringsforslagene, finder jeg kun Anledning til at fremtætte nogle korte Bemærkninger for at motivere min Stilling til disse. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, at det vigtigste Punkt i Lovforslaget for mig er Antallet af faste Befalingsmænd, og jeg udtaler min Anerkendelse af, at man paa dette Punkt er kommen mig saa at sige fuldt ud i Møde. Jeg kunde i høj Grad have ønsket, at man ogsaa kunde være kommen mig i Møde med Hensyn til den Vædringsforbedring, som jeg havde opstillet. Jeg er nemlig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds enig i, at en vidtdeven Sparommelighed over for Rasseembedsmænd, der

have mange store Midler under Forpaltning, kan være betænelig. Paa den anden Side kan jeg ikke være enig med det samme ærede Medlem i, at der her findes en Tilbagegang Sted; tværtimod. Naar der kommer flere Embeder, og der altsaa kommer helt forskellige Forhold, er det vanskeligt at konstatere, hvad der er Fremgang, og hvad der er Tilbagegang. Men min Anskuelse er, at der findes nogen Fremgang Sted, og saa have vi en trediveaarig Erfaring for, at et saadant Korps til Trods for smaa Lønninger kan administrere uden væsentlige Ulemper. — Jeg vender mig dernæst til Forholdet med Hensyn til Korpslets Embedsmænd. Jeg har allerede ved første Behandling af denne Sag her i Tinget udtalt, at jeg kunde sympatisere med at gøre den første Indtræden ens for alle, saaledes at der egentlig kun var een Udgangsvej til Korpslet. Naar Udvalget nu er gaaet videre, saaledes at man ogsaa har villet spærre Overførelsen af faste Befalingsmænd fra Hæren til Korpslet, nærer jeg ganske vist nogen Betænelighed derved. Det er jo blandt andet, som ogsaa udhævet, et Gode for Officererne under visse Forhold at kunne blive overførte til Korpslet, men jeg stønner ikke rettere, end at jeg i min Stilling først og fremmest bør have Korpslets Vel for Øje, og naar jeg ser paa det, maa jeg sige, at Erfaringen lærer, at det ikke er mange, som søge fra Hæren til Korpslet, og jeg tror at kunne sige uden at trænge nogen, at der ikke ad denne Vej er hidraget nævneværdigt til hele Forplejningskorpslets Udvikling. Paa den anden Side maa jeg indrømme Migtigheden af de Bemærkninger, som Udvalgets Flertal har opstillet til Fordel for at give Korpslet en mere ensartet Uddannelse, og som Resultat af det hele, kan jeg ikke se rettere, end at jeg kan slutte mig til Udvalget, naar det lægger Vægten paa dette Punkt. — Jeg kommer nu til Generalintendanten, som den ærede Ordfører sagde, at jeg havde holdt saa meget stærkt paa. Jeg taffer Udvalget, fordi man dog har vist en vis Samstemning over for mig i at betragte dette Punkt som værende af særlig Vigtighed, hvor man undtagelsesvis maatte kunde komme til at træffe særlige Anordninger. Men jeg skal udtale som mit Haab, at det ingen Side maa komme til, at Korpslet ikke selv kan præstere sin Chef. — Over for det ærede Mindretal maa jeg sige, at den Tanke, som er Basis for hans Anthyndning af et Forslag, har været oppe flere Gange. Jeg tror ikke rigtig paa, at man vil vinde en god Ordning ad denne Vej, men i alt Fald, som Sagen nu staar, vil